

N:o 188.

Af herr **N. Jönsson** i Gammalstorp m. fl., om tull å potatis.

Då import af potatis ifrån utlandet årligen förekommer, anse vi det nödvändigt att å denna artikel åsättes en skyddstull som i möjligaste mån förhindrar detta missförhållande.

Särskildt för jordbruket i vissa trakter af landet har den utländska konkurrensen å potatismarknaden känts betungande, och sedan sistlidet års Riksdag betydligt höjt tullsatserna å spanmål och mjöl m. m. skulle det vara en orättvisa i synnerhet emot de trakter af landet, der till följd af jordens magra och dåliga beskaffenhet potatisodling i större skala bedrifves och utgör jordbrukets förnämsta inkomstkälla, derest ej tull äfven åsättes potatis. Då dertill kommer, att potatis odlas här hemma i för landets behof fullt tillräcklig mängd, kan svårigen något verkligt skäl förebringas mot att en lämplig tullsats å nyo åsättes denna artikel.

På grund häraf tillåta vi oss föreslå,

att Riksdagen behagade åsätta en tullsats å potatis äfven krossad eller rifven af 1 krona pr 100 kilogram.

Stockholm den 28 januari 1896.

Nils Jönsson.

C. F. Petersson.

Olof Persson,
Killebäckstorp.

Magnus Andersson
i Löfhult.

Oskar Erickson.

C. J. Jakobson.

Sv. Arnoldsson.

Aug. Peterson.

Jan Eliasson.

L. P. Mallmin.

Pehr Pehrsson
i Norrsund.Anders Olsson,
Tyllered.

Joh. Sjöberg.

W. Bengtsson.
Häradsköp.

P. Pehrson.

N:o 189.

Af herr **N. Jönsson** i Gammalstorp, om nedsättning af tullen
å kaffe.

I den mån, som skyddssystemet utvecklats, hafva naturligen frihandelsperiodens s. k. finanstullar blifvit allt mer otidsenliga. Deras syfte var att bereda staten behöfliga inkomster, och normen för väljande af de artiklar, som skulle tullbeläggas, var en helt annan än fallet är med de verkliga skyddstullarna. Man tog då den artikel, som på samma gång tålde en tullbeskattning och derjemte rönt så stor förbrukning, att en tullsats derå inbragte större summor åt statsverket. Vid åsättande af skyddstullar går man deremot ut från att endast sådana artiklar böra tullbeläggas, hvilkas producerande äro för landet naturliga näringar, eller hvilkas tillverkning kan uppammas under hägnet af ett väl afvägdt skydd.

Skyddstullarna afse alltså icke i främsta rummet att bereda staten ökade inkomster. Men i enlighet med förhållandenas natur medföra de äfven denna fördel och det tills vidare i en grad, som gjort statens finanser mycket lysande. Vårt skyddssystem torde då stå på den punkt, att en reformering kan och bör ske af sådana s. k. finanstullar, genom hvilka väl inkomster beredas statsverket, men hvilka äro åsatta sådana artiklar, som ej kunna inom landet produceras, hvarigenom dessa tullar icke heller i ringaste mån verka skyddande för svensk näring.